

“La creença que tinc en aquest Girona és absoluta”

“Ha sigut la millor per tot, futbolísticament i per l'ambient que hi havia allà. Van fundar una penya amb el meu nom!”

“Em sap greu per l'estima que tinc al Logroñés, però veig una victòria catalana”

Arseni Comas amb les samarretes del Girona i el Logroñés A.M.

La història torna a portar el Girona a jugar a La Rioja. No és un viatge gaire comú de l'equip gironí, que ha visitat tan sols tres vegades Logronyo i que s'estrenarà al nou Las Gaunas. Qui coneix molt bé aquest club, però, és Arseni Comas (Sant Gregori, 1961), que hi va jugar quatre temporades i hi va deixar un fort lligam sentimental; és un dels vint jugadors que han vestit més la camiseta d'aquest club. Ha jugat i ha estat vinculat al Girona, el Barça, el Recreativo, el Granada o, també, el Figueres, amb qui fa uns dies va arribar a un acord per fer-se càrrec de la direcció esportiva del futbol de base. L'Arseni, el recordem com un jugador històric que ha defensat dos clubs que estan units per una cosa: el blanc-i-vermell.

Amb 16 anys va debutar al primer equip del Girona. Quin record en té? Va ser una situació i una vivència impressionants. Un cop acabada la temporada al juvenil, vaig anar a treballar a l'estiu a fruites Darnés; de cop em va arribar l'oportunitat, a través d'en Xavi Agustí, de fer la pretemporada amb el primer equip. Va anar molt ràpid, però va ser espectacular. Primer a l'estada a Maçanet, i més tard amb els partits de pretemporada. Vaig jugar amb jugadors molt bons com Abete, Duran, Alex Martins, Abad, Barto o Vidaña, entre altres. Un seguit de circumstàncies van fer que em quedés aquella temporada competint i jugant molts minuts. Els jugadors em van tractar molt bé. Per a mi tot allò era un somni. Després va encetar una nova etapa fora de Montilivi. Per començar, al Barça...? M'emociono molt quan ho recordo... Vaig tenir la sort de compartir vestidor amb bons amics com en Mercader, en Ferrer o en Gratacós al filial del Barça. Dues temporades després vaig viure el meu primer any a segona divisió al Recreativo; va ser un any dur, però em va servir per créixer com a jugador. D'aquella temporada tinc el record d'haver marcat Cruyff quan jugava al Llevant. També vaig anotar un dels gols a l'última jornada que ens va permetre salvar la categoria. I amb 21 anys es consolida a la segona divisió? Després d'aconseguir l'ascens de categoria a segona amb el Granada, un any molt intens, vaig tornar a fitxar pel Barça, aleshores entrenat per en José Luis Romero. Aquella temporada vam estar a punt d'eliminar el Madrid de Santillana i Juanito, vam quedar a tan sols un gol de passar l'eliminatòria. El mateix any també vaig anar a fer la gira pels Estats Units amb el primer equip del Barça. Vaig tenir la mala sort de lesionar-me en el primer partit, però vaig poder compartir vestidor amb Maradona o Migueli. Va jugar quatre anys a Logronyo. Com va arribar aquesta oferta? En primer lloc el Barça em va proposar la renovació. Abans no teníem ni representants ni intermediaris; al principi havíem arribat a un acord, havia de ser el capità de l'equip la temporada següent. Però vaig començar a veure que em retallaven coses i vaig decidir fitxar pel Logroñés ja que un company d'equip, Ignacio Martín, m'ho va proposar. Vaig anar fins a La Rioja i de seguida em va agradar molt. En aquella època no ens preocupaven tant els diners i vaig mirar pel benestar de la meua dona i el meu. I van aconseguir l'ascens a primera divisió? Aquell estiu vaig haver d'accelerar la preparació. Recordo que arrossegava unes molèsties a l'empenya, però em vaig continuar entrenant. Més tard també vaig tenir un problema al tendó d'Aquilles i em va costar

recuperar-me i entrar de nou al grup. Un altre company va tenir el mateix problema i va haver de deixar el futbol. Quan vaig tornar a jugar, ja no vaig sortir de l'onze inicial. Després d'una segona volta impressionant, vam salvar la categoria i vam situar-nos per sobre d'equips com el Betis, l'Espanyol o el València. La següent temporada va ser molt bona esportivament però no hi va haver l'ambient dins del vestidor que a mi m'agradava. Això va fer que decidís tornar cap a casa. Vaig fitxar pel Figueres. Tot i això, recorda l'etapa amb el Logroñés com una de les millors? La veritat és que sí. Ha sigut la millor per tot, futbolísticament i per l'ambient que hi havia allà. L'única penya oficial que hi havia era la de Lotina i un grup de nois joves van decidir fundar una segona penya amb el meu nom! Al carrer tothom et saludava i era difícil caminar tranquil. La gent agraïa l'esforç que feies a dins del camp i a tots els estadis on he anat m'he sentit amb molt de suport. Tinc amics a Logronyo que em diuen que encara hi ha aficionats més veterans que es recorden de mi i per a mi això és un orgull. Segueix el Girona? Sí, i conec molts jugadors de la primera plantilla amb qui vaig poder coincidir al Barça. També gent que és a dins del club amb qui tinc bona relació. Com viu aquesta etapa moderna del club? Que el Girona estiguis a primera catalana, com l'any que vam estar entrenant amb en Gratacós, és difícil d'entendre. El club, un dia o altre, havia d'aconseguir l'ascens a primera divisió, i aquesta voluntat del club ha portat a tenir una base social molt més potent que abans. Una vegada vas aconseguir l'ascens a segona divisió, sí... I a partir d'aquí hi ha detalls que van marcant una trajectòria, com el penal d'en Kiko Ratón o el fitxatge de Pablo Machín i les temporades de play-off. És més fàcil engrescar la gent quan ets a dalt que no pas a baix. El Girona ha fet que tota la província se senti identificada amb aquests colors. Aquesta temporada, com la veu? Ha costat molt adaptar-se a tots els canvis que hi ha hagut. Al principi de temporada mirava els partits i no m'agradava el que veia. Però en Francisco ha anat canviant i variant el sistema i ha pogut acoblar peces noves per tornar la identitat a l'equip. Aquests retocs del mister són un encert ja que ha sabut canviar i tenir arguments per trobar l'encaix de cada jugador. La dinàmica en el futbol és molt important i ara el Girona la té molt bona. Equips com el Rayo i l'Sporting, per contra, tenen una dinàmica molt dolenta. Hi ha arguments per poder entrar en el play-off. I per pujar de categoria? Jo n'estic convençut. Les bones dinàmiques són importants i aquest any l'equip les té. L'any passat no era el mateix i la sensació de seguretat que tens ara tampoc hi era. Els jugadors tenen confiança i creuen en ells; el futbol no és una ciència exacta, però la creença que tinc en aquest Girona és absoluta. S'atreveix a fer un pronòstic? És difícil. Serà un partit molt complicat per al Girona, però en aquests moments crec que la confiança i les bones sensacions faran tirar endavant aquests partits. Els jugadors ja es coneixen i saben el que poden fer. Em sap molt de greu per l'estima que tinc al Logroñés, però veig una victòria catalana amb un resultat molt ajustat. Aquí sempre preval el meu esperit gironí.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/espanyol/article/1966197-la-creencia-que-tinc-en-aquest-girona-es-absoluta.html>